

Sygn. akt II KK 418/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **D. R.**

w przedmiocie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 lutego 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 24 lipca 2020 r., sygn. akt III K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 k.p.k. umarza
postępowanie, a kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem łącznym z dnia 24 lipca 2020 r., sygn. akt III K (...), połączył wymierzoną D. R. karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z

dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt III K 494/19 oraz karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt XIV K 300/19, wymierzając skazanemu D. R. karę łączną roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu, pozostawił do odrębnego wykonania. Umorzył też postępowanie w kwestii objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych pięcioma innymi wyrokami opisanymi szczegółowo w części wstępnej zaskarżonego wyroku.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 1 sierpnia 2020 r.

Kasację od powyższego wyroku wywiódł na korzyść skazanego Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok w całości. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego - art. 410 k.p.k., polegające na pominięciu wynikającej z akt sprawy istotnej okoliczności co do treści wydanego w dniu 13 lutego 2019 r. przez Sąd Rejonowy w W. wyroku w sprawie o sygn. akt III K 494/19, na skutek czego podstawą orzeczenia kary łącznej ograniczenia wolności stał się wyrok nie dotyczący skazanego D. R., a wydany wobec S. R., co skutkowało wadliwym, bo z rażącym naruszeniem art. 85 § 1 k.k., orzeczeniem kary łącznej ograniczenia wolności. Mając na względzie powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasację uznać należało za oczywiście zasadną, a to pozwalało na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Nie ulega wątpliwości, że Sąd wydający wyrok łączny dopuścił się rażącego naruszenia prawa, obejmując swoim rozstrzygnięciem wyrok, który nie został wydany wobec skazanego, ale wobec innej osoby, o takim samym nazwisku.

Rację ma skarżący, gdy podnosi, że Sąd „błędnie odczytał treść wydanego przez Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. akt III K 494/18 wyroku i bezzasadnie

przyjął, że wyrok ten został wydany wobec D. R., podczas gdy wyrokiem tym skazani zostali S. R. i K. W. (za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w dniu 18 sierpnia 2017 r. wspólnie i w porozumieniu z D. R.) i to wobec S. R. została orzeczona kara 6 miesięcy ograniczenia wolności”.

Konsekwencją powyższej pomyłki było uznanie, że kara orzeczona wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 lipca 2019 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 300/19 winna zostać połączona węzłem kary łącznej z tą, którą orzeczono wyrokiem zapadłym wobec innej osoby. Przedstawione uchybienie proceduralne pociągnęło za sobą wadliwe zastosowanie konstrukcji materialnoprawnej, opisanej w art. 85 § 1 k.k. Miało to istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku i pociągało za sobą negatywne skutki dla oskarżonego – konieczność odbycia kary łącznej roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności zamiast wymierzonej mu kary 10 miesięcy ograniczenia wolności. Gdyby Sąd orzekający w sprawie skazanego nie popełnił powyższego błędu, to – wobec treści pozostałej części wyroku – nie doszłoby w ogóle do wydania wyroku łącznego. Żadne inne kary nie podlegały bowiem łączeniu, o czym zresztą świadczy umorzenie przez Sąd Rejonowy postępowania w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych pozostałymi pięcioma wyrokami.

Mając na względzie powyższe, zaskarżony wyrok należało uchylić i na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie umorzyć.